31/12/2019

“Να προσέξουμε αυτούς που προσβάλουν την εθνική μας ακεραιότητα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

Την Ποιμαντορική Εγκύκλιο του για την έλευση του νέου έτους εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Σεραφείμ.

Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος τονίζει τους κινδύνους που απειλούν τη χώρα μας, τονίζοντας πως: “Το ένα οξύ και σημαντικό πρόβλημα, πρόβλημα μείζονος σημασίας, είναι ο εθνικός μας κίνδυνος, η διαρκής και επιτεινόμενη απειλή της προσβολής και επιβουλής της εδαφικής και εθνικής μας ακεραιότητος από τούς εξ ανατολών αδυσωπήτους εχθρούς μας, οι οποίοι προκλητικώς και εν ψυχρώ καταπατούν και παραβιάζουν επίσημες συνθήκες και συμφωνίες, παραβιάζοντας τα εθνικά μας δικαιώματα και το διεθνές δίκαιο.

Σε άλλο σημείο κάνει αναφορά και στο ζήτημα της Ουκρανικής αυτοκεφαλίας χαρακτηρίζοντας το ως “επικίνδυνο και ανησυχητικό”, ενώ καταλήγοντας εύχεται αυτά προβλήματα να διευθετηθούν άμεσα.

Αναλυτικά το μήνυμα:

Ἡ εἴσοδός μας εἰς τό νέο πολιτικό ἔτος γίνεται μέ τόν ἑορτασμό δύο μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν : Τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς κατά σάρκα Περιτομῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁπότε ὁ σαρκί νηπιάσας Κύριος καί Θεός μας «ὀκταήμερος κατά τήν Μητέρα καί ἄναρχος κατά τόν Πατέρα» ἐτήρησε τόν Μωσαϊκό νόμο περί περιτομῆς, περιετμήθη εἰς τήν σάρκα Του καί ἔλαβε τό ὄνομα Ἰησοῦς. «Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκί περιετμήθη, καί Ἰησοῦς ἐκλήθη», ψάλλει πανηγυρικῶς ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία. Καί τῆς ἑορτῆς τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας Οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου. «Μεγάλυνον ψυχή μου, τόν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τόν Μέγαν», ψάλλομεν εὐφροσύνως, κατά τήν ἱεράν μνήμην του.

«Εἰς τήν Παλαιά Διαθήκη, μᾶς λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἡ περιτομή καί πόνος ἦταν καί ἐγίνετο χωρίς κανένα ὄφελος, παρά μονάχα σάν σημεῖο ἀναγνωρίσεως τῶν Ἰουδαίων ἀπό τούς ἐθνικούς, τούς λοιπούς λαούς. Ἡ ἰδική μας ὅμως περιτομή (Κολοσ. β’ 11), αὐτή πού γίνεται μέ τήν Χάριν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, προσφέρει ἀνώδυνη θεραπεία καί γίνεται σέ μᾶς πρόξενος μυρίων ἀγαθῶν. Μᾶς γεμίζει μέ Πνεῦμα ἅγιο. Δέν ἔχει κάποιο καθωρισμένο χρόνο, ὅπως ἡ παλαιά περιτομή.Τήν ἀχειροποίητη περιτομή εἶναι δυνατόν νά τήν δεχθῆ κανείς καί εἰς τήν νηπιακή ἡλικία, ἀλλά καί εἰς τήν γεροντική ἀκόμη. Δέν ὑποφέρουμε σωματικό πόνο, ἀλλά ἀπαλλασσόμεθα ἀπό τό βάρος τῶν ἁμαρτιῶν. Εὑρίσκουμε τήν συγχώρησι διά τά ἁμαρτήματα ὅλης τῆς ζωῆς μας» (Ε.Π.Ε. 3,662).

Καί σέ ἄλλο σημεῖο σημειώνει ὁ ἱερός Πατήρ, ὁ ἅγιος Χρυσόστομος : «Ὅλα τά τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅπως ἡ περιτομή, τά ὁλοκαυτώματα, τά θυσιαζόμενα ζῶα, τά θυμιάματα, ἦσαν τύπος. Τώρα δέν εἶναι πιά τύπος.Τά πάντα εἶναι ἀλήθεια καί πραγματικότητα. Δέν περιορίζει κανείς τήν περιτομή εἰς τήν ἀποτομή τῆς σάρκας, ἀλλά κάνει ἀποβολή τῶν πονηρῶν σκέψεων, σταυρώνει τόν ἑαυτό του καί ἐξαφανίζει καί θυσιάζει τίς παράλογες ἐπιθυμίες» (Ε.Π.Ε. 13, 288).

Ὅσον ἀφορᾶ δέ εἰς τήν ὀνοματοδοσίαν καί τά ὀνομαστήρια τοῦ Ἰησοῦ γράφει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὑπάρχουν σέ μᾶς ξόρκια πνευματικά, τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ δύναμις τοῦ Σταυροῦ. Τό ξόρκι αὐτό βγάζει τό φίδι

ἀπό τήν φωλιά του καί τό πετάει στή φωτιά, ἀλλά καί γιατρεύει τά τραύματα... Τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι φοβερό καί εἰς τούς δαίμονες καί εἰς τά πάθη καί τίς ἀσθένειες. Ἄς καυχώμεθα, λοιπόν, διά τό Ὄνομα αὐτό. Μέ αὐτό ὀχυρώνουμε τόν ἑαυτό μας» (Ε.Π.Ε. 160, 598-600). Καί κάπου ἀλλοῦ ὁ χρυσορρήμων Πατήρ ἀναφέρει: «Τότε, τόν παλαιό καιρό καθένας ἔπαιρνε διάφορα ὀνόματα. Τώρα ὅλοι εἴμαστε Χριστιανοί. Ἄς μή τελοῦμε, λοιπόν, πράξεις ἀνάξιες τοῦ τιμητικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος» (Ε.Π.Ε. 12, 810).

Τό ὄνομα Ἰησοῦς σημαίνει Σωτήρ. «Ὅλα νά τά ἐνεργῆς μέ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου», συμβουλεύει ὁ θεῖος Χρυσόστομος. «Μέ τό ὄνομα αὐτό ἡ οἰκουμένη ἐπανῆλθε, λύθηκε ἡ τυραννία τῆς ἁμαρτίας, καταπατήθηκε ὁ διάβολος, ἄνοιξαν οἱ οὐρανοί. Ἐμεῖς μέ τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ ἀναγεννηθήκαμε. Ἄν ἔχουμε αὐτό τό ὄνομα, λάμπουμε. Αὐτό τό ὄνομα κάνει καί μάρτυρες καί ὁμολογητές. Ἄς τό ἔχουμε ὡς τό μεγαλύτερο δῶρο» (Ε.Π.Ε. 22, 272-274).

Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί,

Ἡ πνευματική καί ἀχειροποίητος περιτομή, ἡ ὁποία κατορθώνεται μέ τό ἅγιο Βάπτισμα, ἀφ’ ἑνός καί τό γενικό ὄνομα χριστιανός, ἀλλά καί τό ἰδιαίτερο χριστιανικό μας ὄνομα, ἀφ’ ἑτέρου, μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι δέν ἀνήκουμε εἰς τόν ἑαυτόν μας, ἀλλά εἰς τόν Κύριον καί Θεόν μας. Χριστιανός σημαίνει δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναγεννημένος καί ἀνακαινισμένος ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι καί ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Τό ἰδιαίτερο ὄνομά μας, τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας ἤ ἑνός τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, μᾶς παρακινεῖ εἰς μίμησιν τοῦ προσωπικοῦ μας Προστάτου. «Τιμή Μάρτυρος, μίμησις Μάρτυρος».

Τό ἅγιο Βάπτισμα καί τό ἅγιο Χρῖσμα, τό ἱερό Μυστήριο τῆς Μετανοίας καί Ἐξομολογήσεως καί τῆς Θείας Κοινωνίας, καί τά λοιπά ἅγια Μυστήρια τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας μᾶς εἰσάγουν καί μᾶς ἑνσωματώνουν εἰς τό ἅγιο Σῶμα τῆς Ἁγίας μας Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἡ Θεία Κεφαλή εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. «Ἐν αὐτῷ σῳζόμεθα καί ἐν οὐδενί ἄλλῳ ἡ σωτηρία».

Καί διά τό νέο σωτήριο ἔτος, πού ἀνέτειλε καί τό ὁποῖο μᾶς ἐδωροφόρησε ὁ Πανάγαθος Κύριος, «ἐπεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα, ἀρνησάμενοι τήν ἀσέβειαν καί τάς κοσμικάς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καί δικαίως καί εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι», κατά τόν ἅγιον Ἀπόστολον Παῦλον.
Ἡ πρόσκλησις τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ διά στόματος τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου εἶναι διαρκής καί διαχρονική : «ἀποθώμεθα τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἐνδυσώμεθα τά ὅπλα τοῦ φωτός».

* * *

Εἰς τούς δυσχερεῖς καί δυσχειμέρους καιρούς μας, πού κυριαρχεῖ ἡ φιλαυτία, τό ἴδιον θέλημα καί ἡ ἀποστασία ἀπό τό πανάγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέ ὅσα αὐτά συνεπάγονται, δύο ὀγκώδη προβλήματα ὑφίστανται μεταξύ ἄλλων καί δύο μεγάλοι καί σοβαροί κίνδυνοι καί ἀπειλές προβάλλουν εἰς τόν φυσικό καί τόν πνευματικό ὁρίζοντα.

Τό ἕνα ὀξύ καί σημαντικό πρόβλημα, πρόβλημα μείζονος σημασίας, εἶναι ὁ ἐθνικός μας κίνδυνος, ἡ διαρκής καί ἐπιτεινόμενη ἀπειλή τῆς προσβολῆς καί ἐπιβουλῆς τῆς ἐδαφικῆς καί ἐθνικῆς μας ἀκεραιότητος ἀπό τούς ἐξ ἀνατολῶν ἀδυσωπήτους ἐχθρούς μας, οἱ ὁποῖοι προκλητικῶς καί ἐν ψυχρῷ καταπατοῦν καί παραβιάζουν ἐπίσημες συνθῆκες κάι συμφωνίες, τά ἐθνικά μας δικαιώματα καί τό διεθνές δίκαιον. Καί δικαίως οἱ κυβερνῶντες τό ἔθνος μας ἀπαιτοῦν σεβασμό καί συμμόρφωσιν τῶν ἀντιπάλων μας πρός τούς κανόνας καί τούς νόμους τῆς καλῆς γειτονίας. Προασπίζονται καί διεκδικοῦν τά νόμιμα δικαιώματα καί τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος μας. Ἡ βία, ἡ ἀδικία καί οἱ παράνομες ἀξιώσεις, ὅσο ὑπάρχουν, δημιουργοῦν ταραχές, ἀκαταστασίες καί πολέμους.
Τό ἄλλο πιό ἐπικίνδυνο καί ἀνησυχητικό πρόβλημα εἶναι τό διογκωμένο γνωστό οὐκρανικό ζήτημα τῆς ἀντικανονικῶς δοθείσης «Αὐτοκεφαλίας». Αὐτός εἶναι ὁ ἀνυπολογίστων διαστάσεων πνευματικός κίνδυνος ἐμβαθύνσεως καί παγιώσεως τοῦ διαφαινομένου σχίσματος εἰς τάς κατά τόπους Αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἐάν μή ἐγκαίρως, κανονικῶς καί ἀποφασιστικῶς δέν λυθῆ πανορθοδόξως τό περίπλοκον αὐτό καί ἐκ τῆς φύσεώς του δυσεπίλυτον κανονικό καί ἐκκλησιολογικό ζήτημα. Δέν θά κουρασθοῦμε νά τό τονίζωμε αὐτό.

Πανταχόθεν ἀκούονται φωνές ἀνησυχητικές, ἔμπονες καί ἀγωνιώδεις διά τήν παρατεινομένη ἀντικανονική πορεία καί ἐξέλιξιν τοῦ φλέγοντος αὐτοῦ Οὐκρανικοῦ ζητήματος. Ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ νά ἐστιάσω τήν προσοχήν σας εἰς τά περισπούδαστα κείμενα δύο καταξιωμένων πολιῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ.Ἀναστασίου, μέ τήν ἱεροκανονικήν

κατοχύρωσιν ἐν τῇ περί αὐτόν Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς ἀντικανονικότητος τῆς δοθείσης εἰς τάς δύο μερίδας τῶν σχισματικῶν, ἀκοινωνήτων, καθῃρημένων καί ἀχειροτονήτων τῆς Οὐκρανίας «Αὐτοκεφαλίας» καί τήν πρόσφατον ἔκκλησιν αὐτοῦ πρός πανορθόδοξον διευθέτησιν τοῦ ἀνακύψαντος ζητήματος, καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἠλείας κ.Γερμανοῦ, ὁ ὁποῖος σθεναρῶς ἐτάχθη ἐν τῇ ἐκτάκτῳ Συνεδριάσει τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (12-10-2019) ὑπέρ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως καί λήψεως ἀποφάσεως διά τό Οὐκρανικό ζήτημα εἰς εὐθετώτερον χρόνον, καί ἐν τῇ προσφάτῳ Ἱερατικῇ Συνάξει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς του ἀνέγνωσε ἐμπεριστατωμένην καί λίαν συγκεκροτημένην εἰσήγησιν περί τοῦ πολυκρότου αὐτοῦ θέματος καί συνεζήτησε τό ὅλον θέμα μέ τούς Κληρικούς του.

Ἀδελφοί μου,

Εὔχομαι ταπεινῶς καί ἀπό καρδίας νά ἐπιλυθοῦν καί διευθετηθοῦν τό συντομώτερο κατά τόν καλύτερο καί πλέον θεάρεστο τρόπο ἀμφότερα τά καυτά αὐτά καί κρίσιμα θέματα, τό ἐθνικό καί τό ἐκκλησιαστικό, ἐντός τοῦ ἀρχομένου νέου σωτηρίου ἔτους 2020, εἰς δόξαν Θεοῦ καί ἐπ’ ἀγαθῷ τῆς δοκιμαζομένης καί ἐμπεριστάτου Ἑλληνορθοδόξου Πατρίδος μας. Ἡ δέ Χάρις, ἡ εὐλογία καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ νά κυκλώσουν τάς καρδίας μας καί νά μᾶς περιφρουρήσουν στό δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς, ἀλλά καί τῆς πνευματικῆς ἐν Χριστῷ πορείας καί ζωῆς.
Εἰς τούς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διαβιοῦντας Κυθηρίους καί Ἀντικυθηρίους ἀδελφούς μας, καί ἰδιαίτερα εἰς τούς προσφιλεῖς μας ναυτικούς, πού διασχίζουν τίς θάλασσες, ἀπευθύνουμε τίς πατρικές μας πρωτοχρονιάτικες εὐχές καί εὐλογίες, νά ἔχουν καλήν ὑγιεία, ὑπομονή καί καρτερία καί νά ἐπιστρέψουν «εἰς τά οἰκεῖα μετά χαρᾶς».